

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 31. Anselmus Legatus in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

& adolescens humanis Divinisque literis Sæcul. XII. A.C. 1115.
 magna cura imbutus est. Ingenium a natura acceperat excitatissimum, memoriam nunquam fallentem, dicendi vim eximiam, unde nullius ex Antecessoribus ejus vel major auctoritas vel illustrior fama fuit. Guigone Cartusie præposito plura ejusdem Instituti monasteria condita, ac inter alia Cartusia de Portis in Diœcesi Lugdunensi, anno millesimo centesimo decimo quinto. Item Monasterium Montis Dei in Diœcesi Remensi, anno millesimo centesimo trigesimo quarto. Guigo enim Cartusiam annos viginti septem rexit.

§. XXXI.

Anselmus Legatus in Anglia.

Legati a Rudolpho Archiepiscopo Cantuariensi ad petendum Pallium missi aliquamdiu Romæ hæserunt, nullo accepto responso, quod ipsis faveret, nescientes, quem suæ causæ patronum adire oporteret. Romæ autem versabatur quidam S. Anselmi Nepos, ejusdem nominis, carus Summo Pontifici, qui eum Abbatem ad S. Sabam creaverat. Is diu in Anglia, Propinquo suo Anselmo adhuc luce fruente, commoratus, & ab omnibus ita dilectus fuerat, ac si in illa gente natus esset; ubi vero scivit Nuncios Rudolphi Romæ esse, ad eos in Palatio La-

*Sup. §. 25.
 Edmer. no-
 vor. 5. p. 87.*

Sæcul. XII. Lateranensi inuisit, & omnia, quæ ab amico sincero expectari solent, exhibuit obsequia. Papæ animum eorumque, quos ad consilium Papa adhibebat, ipsis conciliavit, effecit ut gratis obtinerent, quod petebant, & tandem Pontifex eundem Anselmum elegit, qui S. Sedis potestate Pallium Cantuariam deferret. Iter præceperunt Legati Angli, cumque in Normanniam pervenissent, Regi itineris sui successum retulerunt, & Anselmum expectarunt, qui deinde honorifice exceptus, cum ipsis in Angliam navigavit.

Regi Pontificis epistolam, trigesima Martii datam, tradidit Anselmus, in qua ob varias causas querebatur in hunc modum: *Nuncii, & epistolæ a Sacra Sede missæ, in Ditionibus tuis sine tuo mandato non recipiuntur. Nulla querela, nulla causa ad Sacram Sedem ex Anglia defertur; unde complures Ordinationes apud vos contra Canones fiunt, illique impune peccant, quorum esset alios peccantes corripere.* In fine etiam queritur, S. Petri Eleemosinam (ita enim eam vocat) tam negligenter fuisse collectam, ut Ecclesia Romana ne quidem mediam partem percipisset. Alia præterea venerat epistola ad Ecclesiam Cantuariensem, decima octava Februarii data, & a Nunciis allata, in qua Papa improbat, quod Episcopus Rosensis a sua Sede ad aliam fuisset trans-

ep. 105.

ep. 106.

translatus. *Id secundum Sancta Decreta, inquit, sine nostro consensu fieri non debet, sed tamen ob singularem eximiamque viri virtutem dissimulabimus factum.*

Sæcul. XII.
A.C. 1115.

Rudolphus Archiepiscopus Pallium Die Dominica, vigesima septima Junii, anno millesimo centesimo decimo quinto, publice accepit, sequenti Ritu. Episcopis, Abbatibus & Nobilibus cum innumerabili populi multitudine in Ecclesia Metropolitana Cantuariensi convenientibus, interim Anselmus Legatus, Pallium in vase argenteo ferens, ad portam urbis duabus Congregationibus Monachorum Ecclesiæ Metropolitanæ, & S. Augustini procedentibus excipitur. Tum etiam Archiepiscopus, comitantibus Episcopis, cultu Sacerdotali, sed nudis pedibus, obviam progreditur. Exinde Pallium super Altare depositum, jurejurando fidelitatis & obedientiæ Pontifici præstito, accipit, omnibus præsentibus illud ad osculandum præbet, tumque eo indutus Throno Archiepiscopali imponitur.

p. 89.

Eodem anno cum Rex Angliæ ad omnes Episcopos & Proceres mandata misisset, quibus ad Curiam convenire jubebantur, rumor increbuit, Archiepiscopum præsentem Legato Apostolico Concilium generale celebraturum, & novos Canones ad reformandam Ecclesiam editurum esse. Conventus quidem deci-

U 5 ma

Sæcul. XII.
A C. 1115.
ma septima Septembris Westmonasterii coactus, sed Concilium Ecclesiasticum non fuit; epistolam tamen Pontificis Legatus Anselmus reddidit ad Regem & Episcopos Angliæ directam, prima Aprilis, eodem anno millesimo centesimo decimo quinto, Indictione octava, datam, in qua Papa interrogat in hunc modum:
Pasch. ep.
107. al. 103. *Qua ratione Angliæ Regni Episcopis Sacerdotalis honoris confirmationem tribuere possimus, quorum nec vitam nec scientiam cognoscimus? Vult dicere, Episcopis electis Romam esse proficiscendum, aut eos saltem Legatorum Pontificiorum examini esse subjiendos. Tum subjungit: Universum siquidem terrarum orbem Dominus & Magister noster suis discipulis dispertivit; sed Europæ fines Petro singulariter commisit & Paulo. (*) Vos autem inconsultis nobis etiam Episcoporum negotia definitis, quamvis Judicium*

(*) Paulo superius Summus Pontifex in hac epistola dicit: Ipse Caput Ecclesiæ Dominus Jesus Christus cum pastori primo Apostolo Petro Ecclesiam commendaret, dixit: *Pasce oves meas, pasce agnos meos Joan. 21.* Oves quippe in Ecclesia Ecclesiarum Præpositi sunt, qui Deo filios generare, ipso donante, consueverunt &c. Hæc expositio cum illa affinitatem habet, quæ Sancti Patres Verba Christi Domini Matth. XII.

cium ultimum Sacrae Sedi sit reservatum. Saecul. XII. A.C. 1115.
 Tum citat duas falsas Decretales, alteram Victoris Papæ, alteram Zephirini Papæ. Et prosequitur: *Concilia celebrata nobis insciis, & Episcopos sine nostra auctoritate transfertis. Si ergo in his omnibus Sedi Apostolicæ Dignitatem servare consentitis, nos quoque vobis ut Fratribus & filiis Cbaritatem debitam exhibemus; si vero in vestra decernitis obstinacia permanere, nos juxta Evangelicum dictum in vos pedum pulverem excutiemus, & tanquam ab Ecclesia Catholica resiliens Divino judicio trademus.*

Rex de hac Epistola & pluribus aliis causis, in quibus se a Papa offensum esse dicebat, Episcopos consuluit. Namque non diu abhinc Cono Sacrae Sedis Legatus, Concilia in Francia celebrans, Episcopos Normanniæ suspenderat & excommunicaverat, quod ter vocati illa

Con-

v. 50. *Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in Coelis est, ipse meus frater & soror & mater est, explicant; ite aliquem Jesu Christi Matrem effici posse, si prædicando Fidelium mentibus eum infundat.*

Ex istis vero Papæ Paschalis verbis: *Singularem curam Europæ SS. Apostolis Petro & Paulo commissam fuisse, probatur, solum Pontificem Romanum in Occidente Patriarchali Dignitate & Potestate semper præditum fuisse.*

Secul. XII. Concilia adire recusassent, quam Censu-
A.C. 1115. ram Rex Henricus impatientissime tulerat; ita enim privilegia sibi fratrique suo a Romana Ecclesia concessa, sine ullo suo merito, violari videbantur. Itaque ex Episcoporum consilio Romam Legatos mittere statuit, omnia cum Pontifice accuratius tractaturos. Ad hanc provinciam obeundam delectus est Guilielmus Varelvastus Episcopus Exoniensis, licet visum amisisset, Pontifici olim familiaris, ad quem sapius, S. Anselmo Cantuariæ sedente, missus fuerat, cujus etiam fides Regi perspecta, & mira in rebus gerendis solertia exploratissima erat.

§. XXXII.

S. Bernardus Abbas Claræ-Vallis.

Inter hæc Ordo Cisterciensis in dies latius propagabatur. Anno superiore millesimo centesimo decimo quarto Abbatia Pontiniacensis altera ordinis Cisterciensis filia in loco, quatuor Leucis ab urbe Antissiodorensi posito, & Territorio cujusdam Ecclesiæ illius Canonici, nomine Heberti, fundata est, Herveo Comite Nivernensi non nihil de suis opibus conferente. Nihilominus Fundatoris nomine honoratur Theobaldus, Comes Campaniæ, qui exinde suis facultatibus Ecclesiam ædificari curavit. Primus Abbas Pontiniacensis fuit Hugo Matisconensis,